

MŪSŲ NEPRIKLAUSOMYBĖ VAKARŲ SPAUDOJE: „NE, MES NESULĖTINSIME ŽINGSNIO“

Nuo Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo praėjo ketvirtis amžiaus. Kaip į Lietuvos žingsnį reagavo Vakarų pasaulis? Galimybę prie puodelio kavos peržvelgti to meto laikraščius ir žurnalus suteikia virtuali paroda „Ne, mes nesulėtinsime žingsnio“.

Parodoje, kuri visiems prieinama Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos svetainėje (www.lnb.lt), pateikiamos citatos iš 1990 metų Vakarų spaudos publikacijų apie Lietuvą.

Pavadinimą įkvėpė 1990 m. kovo pabaigoje viename didžiausių JAV dienraščių „The New York Times“ paskelbta išeivijos menininko Jono Meko esė „No, my friends, we won't go slow“ („Ne, mano draugai, mes nesulėtinsime žingsnio“).

No, My Friends, We Won't Go Slow

By Jonas Mekas

There is an old Lithuanian fairy tale about a young princess kidnapped by a foreign king. The king loves her very much (for her beauty) — almost as much as Mikhail Gorbachev loves Lithuania (for its grain, meat and seaports). Every time the princess expresses a desire to visit her old parents, the king gives her a pair of shoes to wear down before she can go home — first wooden, then glass, then iron.

Now, Gorbachev tells Lithuania: You have to give me five years, tie, and then I'll let you go home.

Ah, we all know how many beautiful princesses have died young. That's what we used to say about Lithuania — we being poets and artists, all Lithuanian, in displaced-persons camps after World War II.

After Yalta, we had very much that Lithuania would ever depend again. But they didn't die, after all.

Lithuania is independent again — independent. The U.S. stands on the sidelines watching the Beast grow after the party if the Beast does get her we'll shoot. But I believe you survive.

When the Soviet army rolls into

Jonas Mekas, a poet and film maker, is the director of the Anthology Film Archives, a museum.

There is an old Lithuanian fairy tale about a young princess kidnapped by a foreign king. The king loves her very much (for her beauty) — almost as much as Mikhail Gorbachev loves Lithuania (for its grain, meat and seaports).

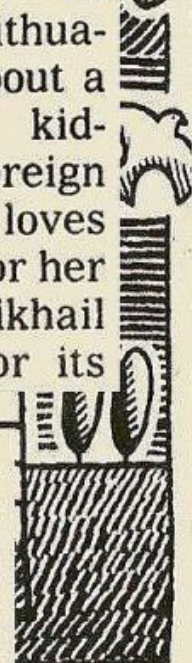
Ah, we all know how many beautiful princesses have died young. That's what we used to say about Lithuania — we being poets and artists, all Lithuanian, in displaced-persons camps after World War II.

life of a slave. Gradually I lost the sense of what I really was, of what a human really is or could be. Everybody else had a right to be free, independent, but Lithuania could not be.

It will never show in my eyes, my spirit, and I don't even want to try to evaluate the horror of the abyss into which the spirits of those who remained in Lithuania dur-

ing me a long time to get out of the bent-down, humble-slave posture. Like the winter cold leaving frozen soil, it took time.

No, I didn't grow one inch taller. I straightened out. I lifted my spirits up. I was a free man. I was walking tall. Liberty is not just an

Normand Coosineau

The New York Times

Lietuvių ir anglų kalbomis parengtą parodą sudaro citatos iš 14 šalių spaudos: nuo tolimųjų Australijos ir Brazilijos iki Skandinavijos ir kaimyninės Lenkijos. Šiuo intensyviu laikotarpiu apie Lietuvą rašė tiek didieji laikraščiai, tiek regioninė spauda. Parodoje pamatysite vardų, kurie įėjo į žurnalistikos istoriją: cituojami Pulitzerio premijos laureatai A. M. Rosenthalis, Davidas Remnickas, Maureen Dowd ir daugelis kitų žymių autorių. Iškarpa apie Lietuvą ir tuometinę jos politinę situaciją kruopščiai rinko ir kaupė užsienio lietuviai bei Lietuvos bičiuliai, gyvenę svetur.

Bendradarbiaudamas su LR Užsienio reikalų ministerija, parodą parengė LNB Lituanikos skyrius.

Paroda rasite [čia](#).